

‘Reperere’ lui Ernest-Virgil Popovici, maestrul care a facut primii pasi in avocatura internationala inainte de 1990. Ce profesioniști ai Dreptului i-au modelat cariera

“Pentru a primi o mana de ajutor trebuie sa te pregatesti, sa fii tu cel care o primeste, sa fii capabil sa distingi, sa valorizezi ce ti se ofera, pentru ca de multe ori ‘mainile de ajutor’ nu sunt decat oportunitati, iar pentru a putea profita de ele trebuie sa fim capabili sa le vedem si sa le intelegem”, spune Ernest-Virgil Popovici, sintetizand intr-o fraza lungul traseu profesional pe care l-a parcurs.

BizLawyer va propune astazi o superba lectie de viata oferita de unul dintre marii maestri ai avocaturii zilelor noastre. [Ernest-Virgil Popovici](#), Senior Partner in cadrul firmei **Popovici Nitu & Asociatii**, a acceptat sa ne descrie cufarul cu amintiri, lasandu-ne sa aruncam o privire in trecutul sau. Am descoperit acolo povestea unui profesionist de mare valoare, pe care o redam in premiera.

O cariera nu se naste peste noapte, in orice meserie fiind necesara o pregatire amanuntita care sa stea la baza unei constructii profesionale solide. Maestrul Popovici spune ca *“a fi pregatit la inceput de cariera insemna in primul rand educatie, sub toate formele ei de interes pentru meseria noastra: juridica, economica, de politici sociale. Apoi, este nevoie de dorinta de a construi o cariera, cu titlu prioritar, ca prima optiune personala, de lunga durata, ideal pentru toata viata si, evident, staruinta, dedicatie, disponibilitate pentru efort”*.

La toate acestea se adauga si o serie de intalniri fericite pe care le poti avea in viata. In cazul de fata discutam despre adevarati profesioniști de la care tanarul Ernest-Virgil Popovici a avut sansa sa invete. *“As incepe cu Flavius Teodosiu, fost decan al Baroului Bucuresti, un excelent pledant, avocat polivalent, implicat atat in dosare penale, cat si civile, un bun cunoscator al relatiilor umane in general. L-as mentiona deopotriva si pe Victor Anagnoste, prodecan la vremea aceea si, evident, pe tatal meu, Virgil Popovici, cu totii avocati autentici, cu educatie solida, interbelica si valori etice exemplare”*, mentioneaza avocatul.

Primii pasi in avocatura internationala

In anii '80, cand Ernest-Virgil Popovici isi incepea traseul profesional, vremurile aratau cu totul altfel decat cele de astazi. In ciuda perioadei traite, tanarul avocat a stiut sa descopere acele oportunitati care aveau sa-i deschida drumul catre o cariera internationala.

“Inceputurile carierei mele sunt in anul 1980, cand am fost admis in Baroul Ilfov, unde am activat pentru doar 6 luni sub indrumarea lui Gheorghe Biciusca (cunoscut ca Gigi Biciusca). Desi numele are oarece conotatii intrebatoare, colaborarea mi-a fost foarte prielnică, iar doza de sansa constand in desfiintarea Baroului Ilfov in acel an si transferul automat in Baroul Bucuresti au fost exact ce mi-a trebuit atunci. Aproape 2 ani dupa aceea, pana in 1982, mi-am facut stagiatura in Biroul de avocati 1, Bucuresti, perioada intensa, cu multe presiuni, dar si cu oportunitati. Intalnirea cu Valentin Serbanescu, care era atunci responsabil de Directia Internationala a Baroului Bucuresti, suportul maestrilor mentionati, Teodosiu, Anagnoste, al

tatalui meu, dar as adauga si seriozitatea si cunostintele mele - am trecut teste si examene complicate de competente, limbi straine, in conditii competitive - mi-au deschis drumul catre ceea ce acum se numeste avocatura internationala. Am avut acces astfel la ‘dosare cu straini’ in jargonul epocii, sigur, in conditii destul de rigide, constrangatoare, dar nu mai putin instructive”, isi aminteste avocatul.

Maestrul ne-a oferit si un exemplu de dosar in care a fost implicat in anul 1981, cand impreuna cu Valentin Serbanescu, a lucrat intr-un arbitraj international, implicand multinationala Philip Morris, in legatura cu drepturi de proprietate intelectuala, cu parti precum OSIM si alte intreprinderi de stat. “Au mai fost si altele, dosare economice, intreprinderi de stat, dispute de comert international; in multe din aceste dosare in anii ’80 am intrat intai impreuna cu tatal meu, Virgil Popovici, ulterior singur”, mentioneaza avocatul.

Teza de licenta in Informatica juridica. Reprezenta viitorul si era neutra din punct de vedere ideologic

Intorcandu-se in timp, Ernest-Virgil Popovici isi aminteste de perioada studentiei. A facut parte din ultimele generatii care, din perspectiva controlului ideologic, au prins inca o atmosfera respirabila in facultate.

“In studentie am incercat sa impart timpul intre facultate si activitati de tot tipul; sunt un om de actiune, alert, un constructor (sper ca din cand in cand si un ctitor), asa ca am multe pasiuni, de la pescuit la diverse sporturi si de la auto, la colectionariat (arta, timbre, carti). Asta fac si astazi, cand nu ma ocup de avocatura”, explica maestrul Popovici.

Despre acele vremuri, avocatul spune ca a avut profesori excelenti, dar si dascali mai putin inspirati. “Dintre cei care mi-au marcat intelegerea asupra fenomenului juridic, as mentiona pe Profesorul Statescu, pentru doua ratiuni. Intai, pentru metoda lui de predare pur maieutica, foarte putin diferita de ceea ce se numeste astazi the American style of teaching, bazata pe raspuns extras din corecta formulare si reformulare a intrebarii. In al doilea rand, pentru ca si astazi corecta intelegere a Obligatiilor predate de el ma ajuta de multe ori in probleme complexe de drept. Sigur, au mai fost si altii, Profesorii Deak, Popescu, Filipescu, Popa, dar as vrea sa fac aici o mentiune speciala pentru Ioan Ceterchi”.

De numele profesorului Ceterchi este legat un episod extrem de important din viata tanarului student Popovici: teza de licenta. Chiar daca discutam despre anii 1979-1980, viitorul avocat a inteles de la indrumatorul sau cat de importanta va fi informatica pentru drept si a decis sa-si pregateasca teza de licenta in Informatica Juridica. “Am inteles ca asta reprezenta viitorul si, in plus, bonus, era si neutra din punct de vedere ideologic”.

Thierry Chaiseigne (Clermont Ferrand) si Francois Krotoff (Gide) i-au fost “repere”

Dupa perioada facultatii au urmat anii in care a invatat cat a putut de mult de la maestrii pe care i-a avut. “Flavius Teodosiu, Victor Anagnoste, tatal meu Virgil Popovici, dar si de la Valentin Serbanescu. Am avut sansa sa invat de la fiecare si as zice ca procesul acesta a durat 5-6 ani”, precizeaza avocatul.

In 1988 a decis sa incerce si altceva si a avut curajul sa plece din tara, luand-o de la capat, profesional vorbind, in Franta. “Cumva, circumstantele m-au obligat sa urmez o dubla educatie, o dubla formare. Ulterior, de la Paris am ajuns si la Londra, iar intalnirile formative au avut loc si in sistemul francez, si in cel britanic. Asadar, pe langa maestrii romani, am avut, poate nu maestri, dar cu siguranta ‘repere’ internationale. Mentionez aici pe **Thierry Chaiseigne**, primul meu avocat coordonator in Franta, in perioada in care am lucrat in **Clermont Ferrand**. In anii in care am lucrat la Paris cu **Gide Loyrette Nouel**, o experienta formativa si sustantiala am avut cu **Francois Krotoff**, partener in Gide, cea mai mare firma in Franta la inceputul anilor ’90, un foarte bun cunoscator al tranzactiilor cross-border ?i investitiilor transfrontaliere din domeniul energetic si din infrastructura. Din perioada in care am lucrat cu **Allen & Overy** in Londra as mentiona intalnirile cu **Stephen Denyer** si **Mike Reynolds**, amandoi responsabili de operatiunile internationale. In fine, am facut o asociere cu **Jeanet Associe**, legatura formatoare si ea si, in plus, formula de succes prin care am gestionat poate majoritatea proiectelor de investitii in Romania la inceputul anilor ’90, inclusiv primele proiecte din energie sau infrastructura din Romania”, povesteste Ernest-Virgil Popovici.

Dupa trairea acestor experiente, in anul 1997 a hotarat sa se intoarca definitiv in Romania. “Cred ca eram deja un avocat matur, cu semnificativa experienta internationala, dar si cu o buna formare in avocatura romaneasca. Dar sa stiti ca de fapt invatam in fiecare zi, iar de mentori, ca modele, ca referinte, avem nevoie tot timpul”, puncteaza Senior Partner-ul firmei de avocati Popovici Nitu & Asociatii.

Ar fi vreo etapa din cariera pe care sa-si doreasca sa o schimbe, daca ar fi posibil? “*Sincer, nu*”, raspunde degajat avocatul. “*Au fost momente foarte grele, dar in final pline de satisfactie*”, a conchis maestrul Ernest-Virgil Popovici.

E nevoie de pregatire pentru a putea descoperi oportunitatile

Lipsa modelelor este o problema des invocata de societatea din Romania. In realitate ea nu exista. Modele sunt peste tot in jurul nostru, in noi stand puterea de a le descoperi si de a avea capacitatea de a urma lectiile pe care ni le tin in mod involuntar.

Maestrul Ernest-Virgil Popovici este de parere ca, in viata, este important sa dispui de mijlocele care te pot ajuta sa utilizezi la maximum oportunitatile ce iti sunt oferite in diferite conjuncturi.

Oricate “maini de ajutor” ar avea un tanar, el nu va putea face o cariera adevarata daca nu dispune de o pregatire solida care sa-l faca sa descopere oportunitatile de care se “loveste” in drumul sau.

L-am intrebat pe maestrul Popovici ce ar trebui sa faca un tanar pentru a-l “castiga” ca mentor. Raspunsul oferit ne spune tot: “*E un proces natural as zice eu, vine de la sine sau nu vine. Insa ma uit la colaboratorii mei si vad cateva calitati in comun: seriosi, atenti, bine pregatiti, deschisi si cinstiti, motivati sa duca la bun sfarsit un lucru inceput, echilibrati intre a se distra si a investi timp in pregatirea lor, dornici in primul rand de performanta*”.
